

Е́ джхналз, като че́лоб'и́къ и́ли чи душа́та на́ша є́ възда́хъ и́ли па́ра: но превъ това́ въдхно́вениe Бóжие дáва ся на́мъ да разди́мъсемъ, защо душа́та на́ша є́ същество по образъ Бóжю създáнно, и́йма съ Бéгъ на́й близáйше сродство ѿ бы́те дру́гы твáры. О́ това́ обáче да не помы́сли нѣко́й, чи душа́та на́ша є́ ча́стица на Божественно то є́стество, защото Бéгъ не ся дѣлн на ча́сты: и́ако бы́ рéкли, чи Бéгъ и́йма ча́сты, трéбва да сж и́ть несътворенны, както и́ самъ Бéгъ.

§ И.

За Бéж-атъ промы́слъ.

Бéгъ не ѿстáвалъ міръ, като го създáлъ, но промы́сла за него всегда, сохрани́ла бытие то и́ сily те на бы́те вéшъ (А.) и́ всм оупráбл премъдрш кáмъ на́й добр-атъ конéцъ (Б.).

(А) Бéжий промы́слъ, и́ли Бóжие то попечениe за міръ състои въ това, да бы́ сохранило бытие то и́ сily те на твáры те, понеже всмка вéшъ и́йма бытие то си, и́ д'е не съ свойте сily, но съ Бóжие то щениe: 'И понеже това хотѣниe Бóжие продължабася досéга (кој во може да рече, защо създáниа та и́йнѣ превъявлятъ и́ д'е притъ хотѣниe то Бéжие;) и́ д'е непрерывно: съедуба, защо бытие та и́ сily те на бы́те твáры ѿ Бéга ся запáзытъ. Това сохранениe може да ся назвѣ єдно непрестанно творениe на твáры те: и́накъ ако бы ся пресъско това Бóжие благоволениe, въ са- ма та та же минута бы́те твáри ѿбрали бы́ ся въ